

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, 33. panta 1. punkts jāinterpretē tādejādi, ka tajā netiek aizliegta īpašuma atsavināšanas un dokumentāri apliecinātu tiesisko darījumu nodokļa mainīgās jeb proporcionālās daļas iekasēšana, to piemērojot pirkšanas-pārdošanas darījuma noformēšanai, ko veic komersants, kurš nodarbojas ar nekustamo īpašumu pirkšanu-pārdošanu vai to pirkšanu turpmākai pārveidei vai iznomāšanai/izīrēšanai.

(¹) OV C 158, 21.6.2008.

(EEK) Nr. 1612/68 7. panta 1. punktu netiek pieļauts šādu noteikumu par noilgumu piemērot attiecībā uz īpašām piemaksām par darba stāžu, kuras, pamatojoties uz ar Kopienas tiesībām nesaderīgu valsts tiesisko regulējumu, pirms Eiropas Kopienas Tiesas 2003. gada 30. septembra sprieduma lietā C-224/01 (Köbler) migrējošam darba ņēmējam netika piešķirtas?

- 3) Vai tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, ar efektivitātes principu netiek pieļauts attiecībā uz prasījumu uz īpašām piemaksām par darba stāžu, kas radušies pagātnē, īstenošanu, kurus atbilstoši viennozīmīgi formulētam valsts tiesību normām, pārkāpjot Kopienas tiesības, [agrāk] netika ļauts īstenot, piemērot noteikumu par noilgumu ar paredzēto noilguma termiņu trīs gadi?

(¹) OV L 257, 2. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2008. gada 4. decembra rīkojumu – Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Lieta C-542/08)

(2009/C 90/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Friedrich G. Barth

Atbildētājs: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikuma par noilgumu ar paredzēto noilguma termiņu trīs gadi piemērošana attiecībā uz īpašām piemaksām par darba stāžu, kuras tādos gadījumos kā pamata lietā, pamatojoties uz ar Kopienas tiesībām nesaderīgu valsts tiesisko regulējumu, migrējošam darba ņēmējam pirms Eiropas Kopienas Tiesas 2003. gada 30. septembra sprieduma lietā C-224/01 (Köbler) netika piešķirtas, ir migrējošu darba ņēmēju netieša diskriminācija EKL (¹) 39. panta un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 7. panta 1. punkta izpratnē vai arī šajos noteikumos garantētās darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežojums?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai tādos gadījumos kā pamata lietā ar EKL 39. pantu un Regulas

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2009. gada 15. janvāra rīkojumu – Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

(Lieta C-16/09)

(2009/C 90/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Gudrun Schwemmer

Atbildētāja: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (¹), 76. panta 2. punkta noteikums ir attiecīgi piemērojams Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 (²), 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam gadījumos, kad viens no vecākiem, kurš ir tiesīgs saņemt pabalstu, nav iesniedzis pieteikumu par viņam nodarbinātības valstī maksājamiem ģimenes pabalstiem?

2) Gadījumā, ja Regulas Nr. 1408/71 76. panta 2. punkts ir attiecīgi piemērojams: uz kādiem rīcības brīvības apsvērumiem pamatojoties, par ģimenes pabalstiem atbildīgā dzīvesvietas valsts kompetentā institūcija var piemērot Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu tā, it kā pabalsti nodarbinātības valstī ir tikuši piešķirti? Vai brīvību prezumēt ģimenes pabalstu saņemšanu nodarbinātības valstī var ierobežot, ja persona, kas ir tiesīga tos saņemt, nodarbinātības valstī viņai pienākošos ģimenes pabalstus apzināti nav pieprasījusi, lai kaitētu personai, kas dzīvesvietas valstī ir tiesīga saņemt bērna pabalstu?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-281/07 ecoblue AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 19. janvārī iesniegusi ecoblue AG

(Lieta C-23/09 P)

(2009/C 90/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *ecoblue AG* (pārstāvji – C. Osterrieth, T. Schmitz, advokāti)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-281/07;

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 25. aprīļa lēmumu lietā R 0844/2006-1 par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 002871598 “Ecoblue”;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa esot nepareizi piemērojusi Kopienas Preču zīmju regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo konfliktējošajām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas noteikšanai vajadzīgās minimālās līdzības pakāpes.

Tiek norādīts, ka Pirmās instances tiesa esot kļūdījies, konstatējot, ka agrākās preču zīmes, kas ir iebildumu pamats, atšķirtspēja ir būtiska sajaukšanas iespējas prasība. PIT šo strīda aspektu neesot ņēmusi vērā un esot vienkārši salīdzinājusi pretstatītās preču zīmes no vizuālā, fonētiskā un konceptuālā viedokļa, it kā agrākā preču zīme būtu preču zīme ar vidējo atšķirtspējas līmeni.

Turklāt tiek norādīts, ka PIT neesot pareizi piemērojusi noteikumu, ka lielāku uzmanību patērētāji parasti pievērš vārdu pirmajai daļai. Tā kā abi vārda elementi “Eco” un “blue” esot vienādi aprakstoši, patērētājs lielāku uzmanību automātiski pievērsot pirmajam vārdam “Eco”, tādējādi atzīstot abu preču zīmju atšķirtspēju.

Turpmāk tiek norādīts, ka PIT esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konceptuālo atšķirību starp pretstatītajām preču zīmēm neuzskatot par primāri svarīgu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 19. janvāra rīkojumu – The Motor Insurers’ Bureau/Helpfire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Lieta C-26/09)

(2009/C 90/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *The Motor Insurers’ Bureau*

Atbildētāji: *Helpfire (UK) Limited* un *Angel Assistance Limited*